

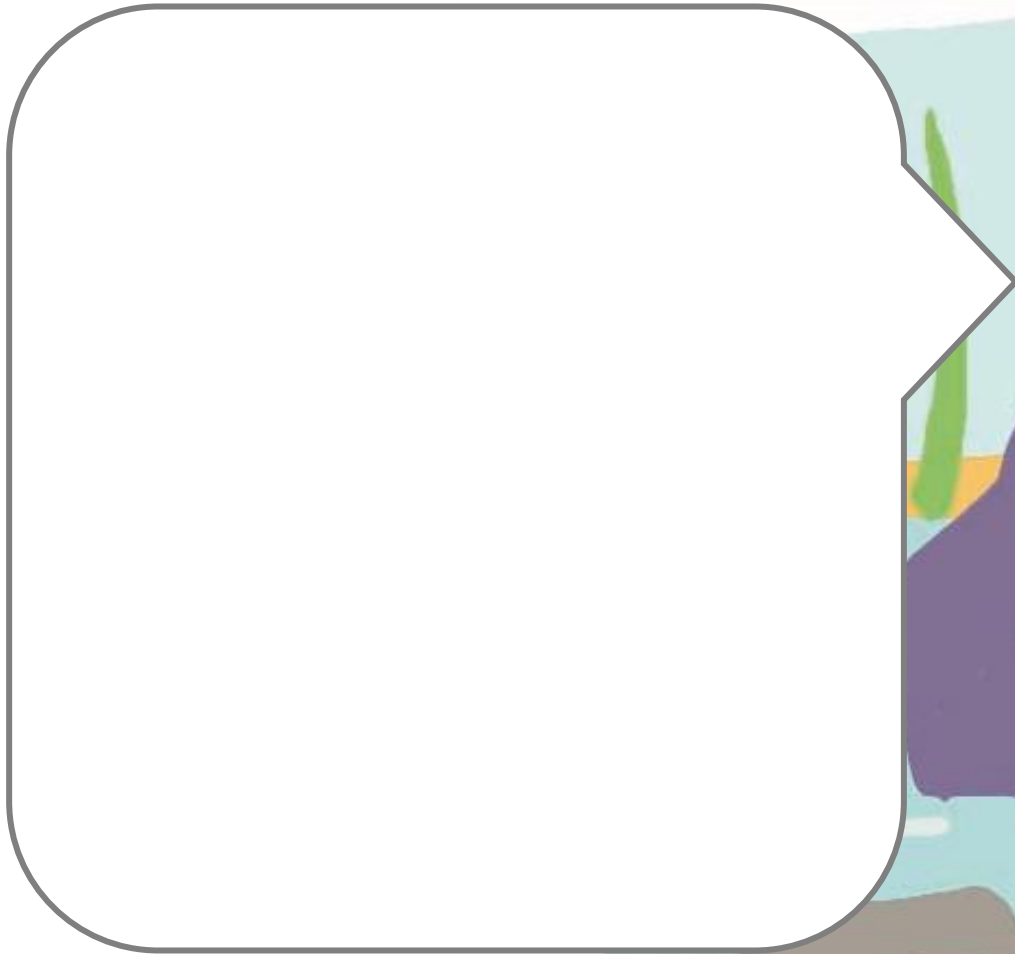
BŮH VYŠVOBOZUJE SVŮJ LID

příběh o Mojžíšovi

Ilustrace: Jana Baladová

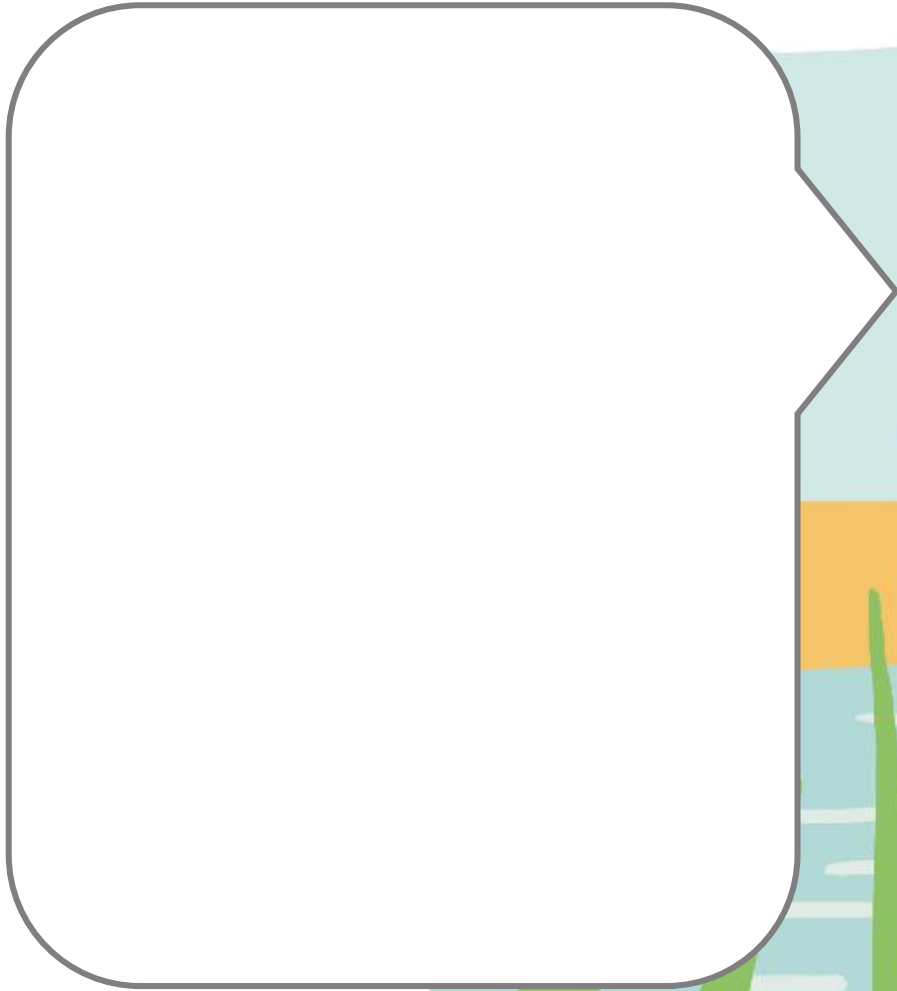

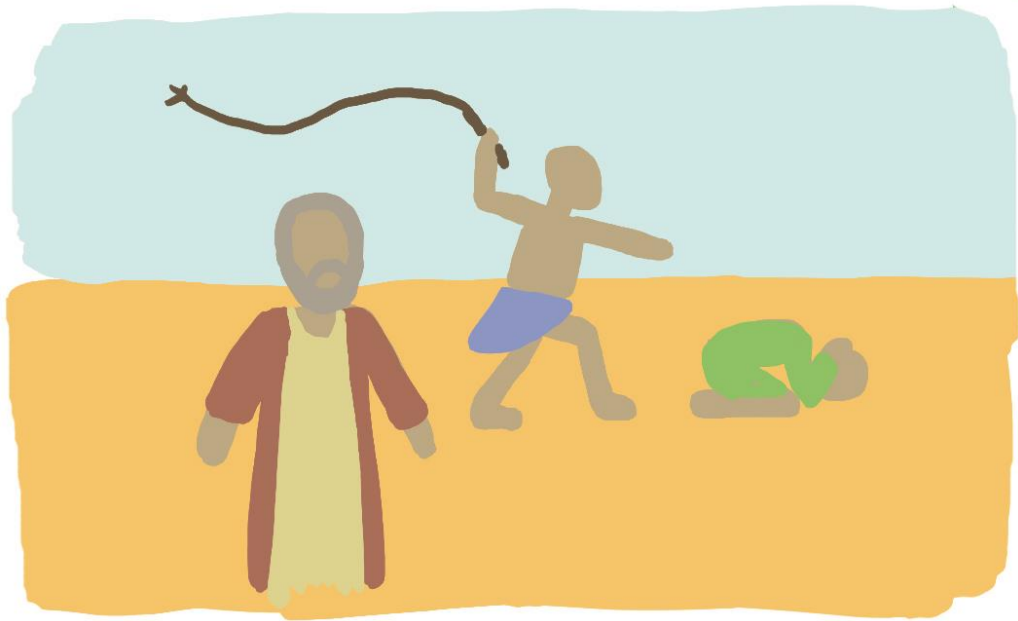
Tehdy se v jedné izraelské rodině narodil chlapec. Aby matka své dítě zachránila, dala ho do košíku, položila do rákosí na břeh řeky Nil a modlila se k Bohu.

Dítě našla faraonova dcera. Bylo jí ho líto a vzala ho s sebou do královského paláce. Chlapec dostal jméno Mojžíš. Mojžíš dostal vzdělání jako egyptský princ a vyrostl z něj moudrý mladý muž.

Když Mojžíš dospěl, zpozoroval, jak se s Izraelity tvrdě a nespravedlivě jedná. Byl z toho nešťastný, protože mu bylo jasné, že je sám jedním z nich.

Mojžíš těžce nesl, jak se Egypťané k Izraelitům chovají. Pak se stalo něco hrozného. Mojžíš v hněvu zabil egyptského dozorce, který ponižoval Izraelitu.

Z Egypta se ozývalo...

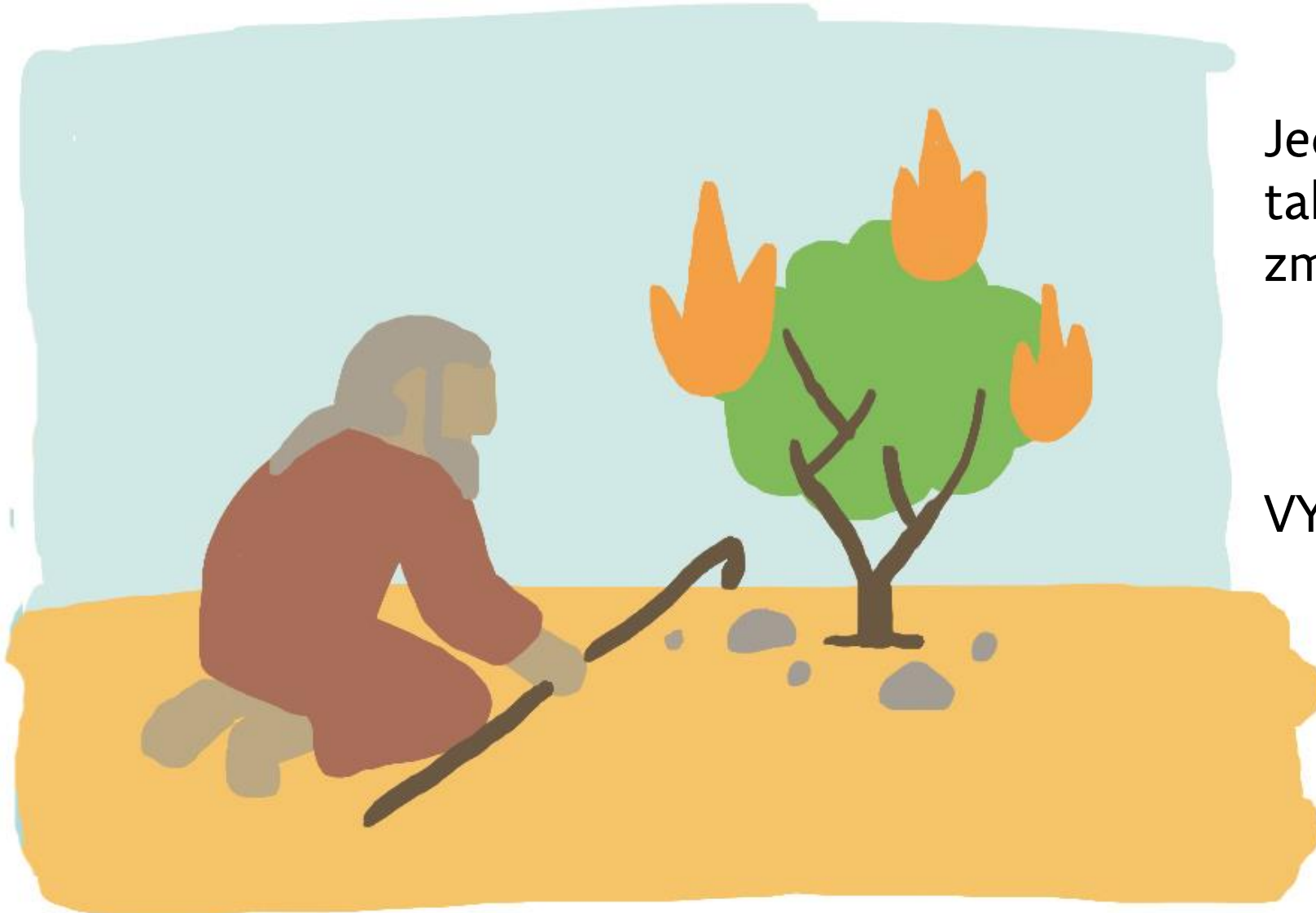
Mojžíšovi za to hrozil od faraona trest. Sbalil se a uprchl do pouště.

Došel až do země, která se jmenovala Midjan, a zůstal tam mnoho let. Oženil se a se svou manželkou Siporou měl dva syny.

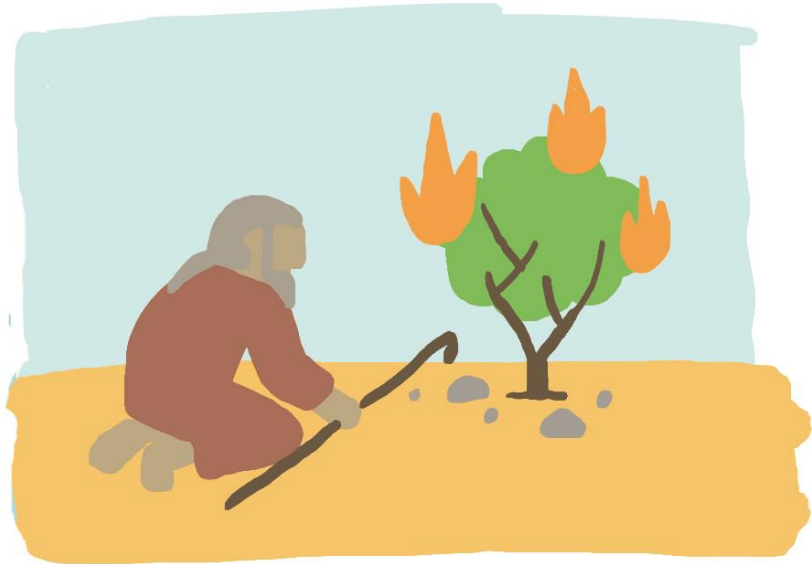
Stal se pastýřem. Staral se o ovce svého tchána Jitra.

Mojžíš často vodil ovce přes poušť, aby jim našel dobré pastviny.

Jednoho dne se stalo něco tak velkého, že to Mojžíšovi změnilo celý život.

VYPRÁVĚJ, CO SE STALO

*Mojžíš uviděl keř, který hořel, ale oheň mu neubližoval.
A z toho hořícího keře k němu promluvil Bůh. Bůh dal Mojžíšovi úkol.*

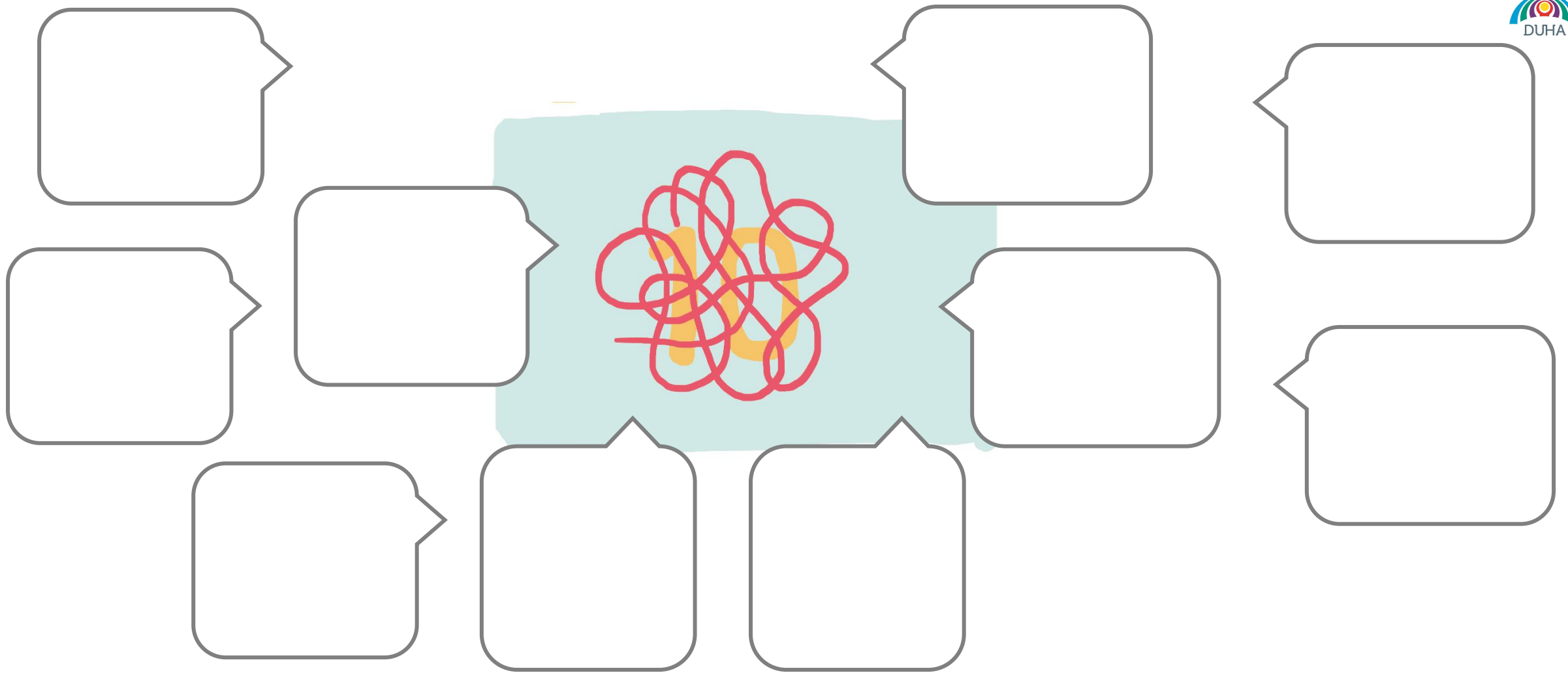
*Měl se vrátit do Egypta a Izraelity odtud odvést. Měli se vydat do země,
která bude patřit jen jim.*

*Když se Mojžíš Boha ptal na to, jak se jmenuje, Bůh mu řekl:
JSEM, KTERÝ JSEM S TEBOU.*

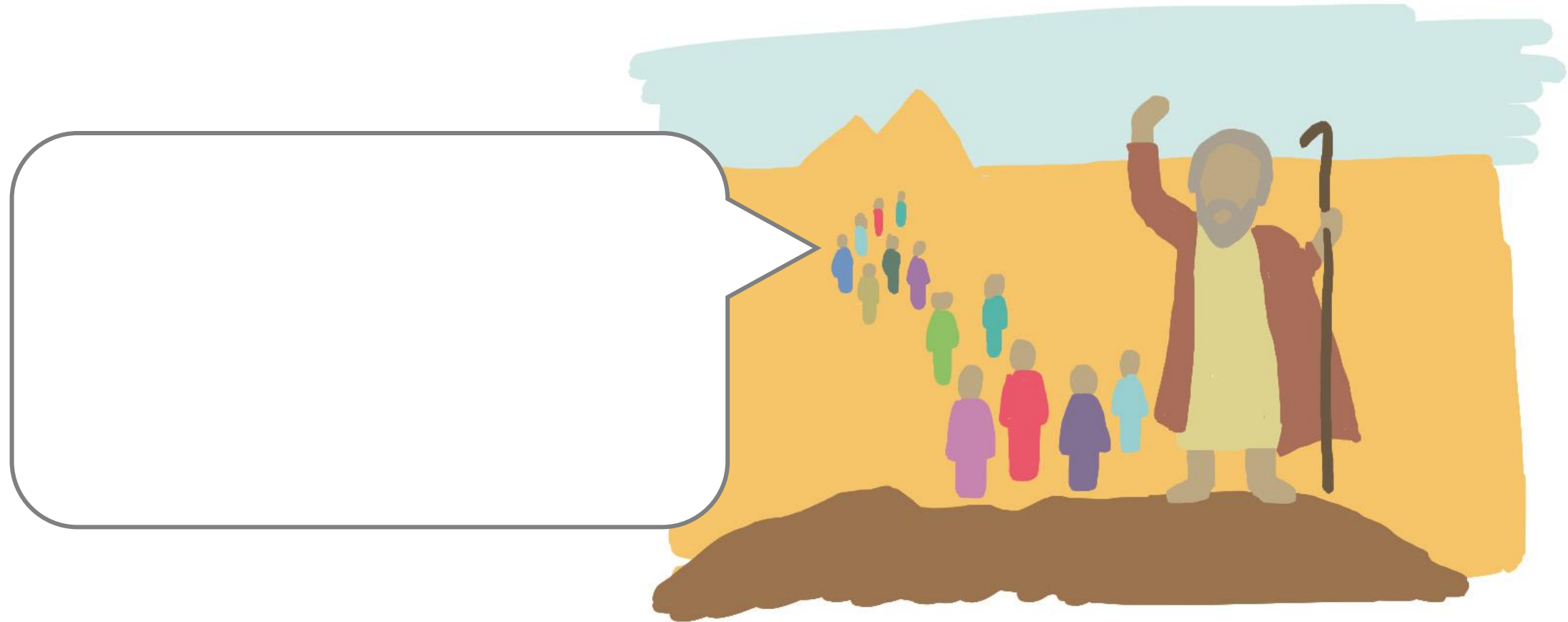
To dodalo Mojžíšovi odvahu.

Mojžíš udělal, co po něm Bůh chtěl. Vrátil se do Egypta a odvážně předstoupil před faraona. ... Ale faraonovo srdce zůstalo tvrdé. Nechtěl je propustit. Potřeboval otroky a jejich práci.

Bůh ale Izraelity neopustil. Seslal na Egypt neštěstí a utrpení. Egypťská země zažila deset pohrom, ale faraonovo srdce to neobměkčilo. Izraelitům dát svobodu nechtěl.

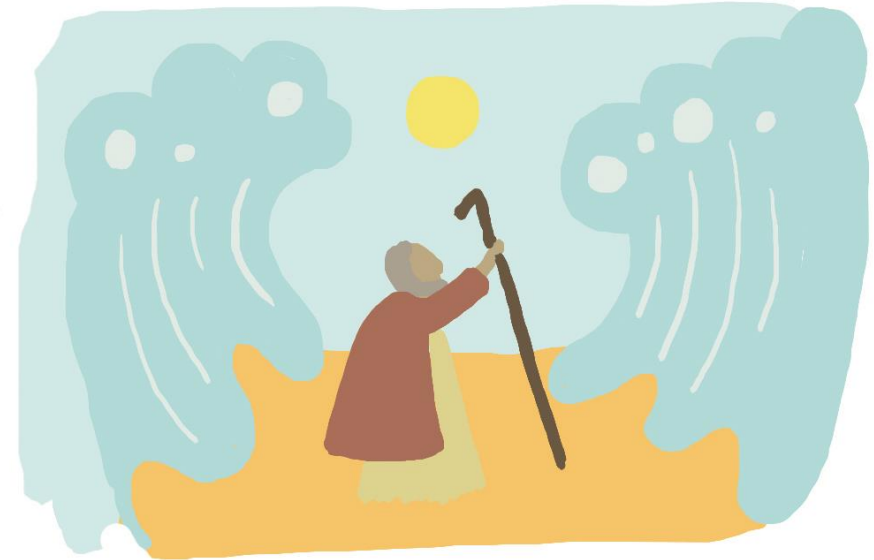
Nakonec zemřel také faraonův syn a s ním všechny prvorozené egyptské děti. To byla poslední kapka. Faraon Izraelity ze své země vyhnal. Cesta byla volná! Ještě v noci všichni sbalili, co unesli, i zvířata s sebou vzali a vydali se za Mojžíšem.

Brzy si faraon uvědomil, že udělal chybu. Kdo jiný pro něj bude pracovat než Izraelité?

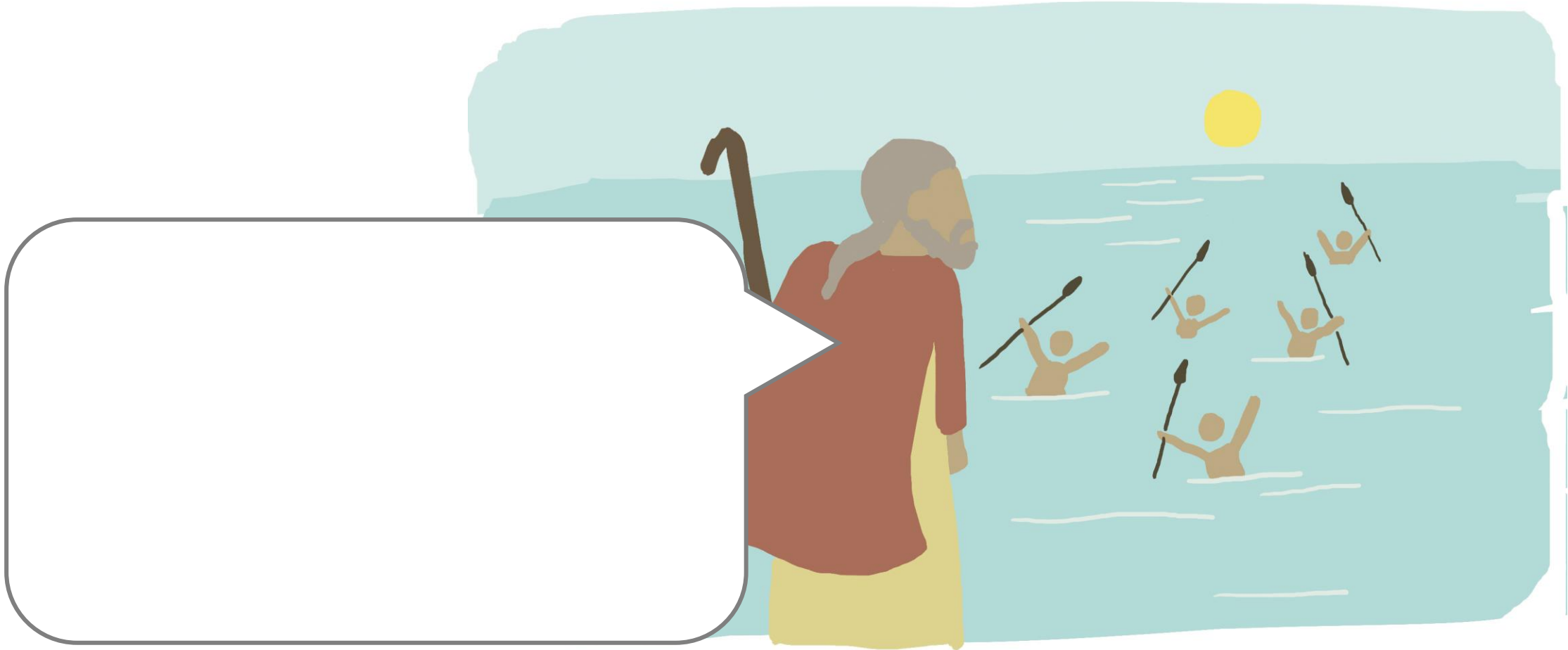
Postavil se do čela svého vojska a vydal se za nimi. Izraelité stáli na břehu moře, když je faraon dohnal.

Co teď? Kam se schovají?
Do vody?

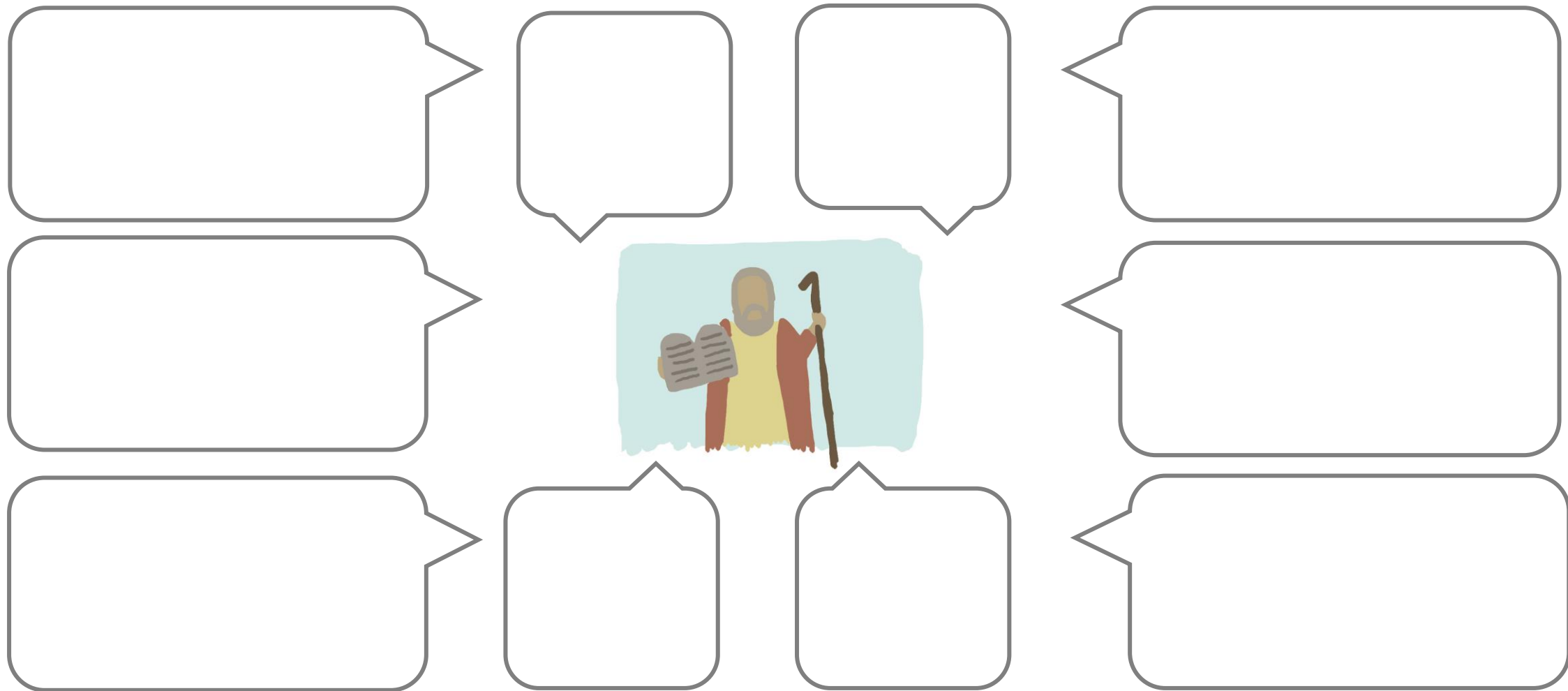

Izraelité byli obklíčeni a nevěděli, jak se zachránit. Tehdy rozkázal Bůh Mojžíšovi: „Vezmi svou hůl a zvedni ji nad moře!“

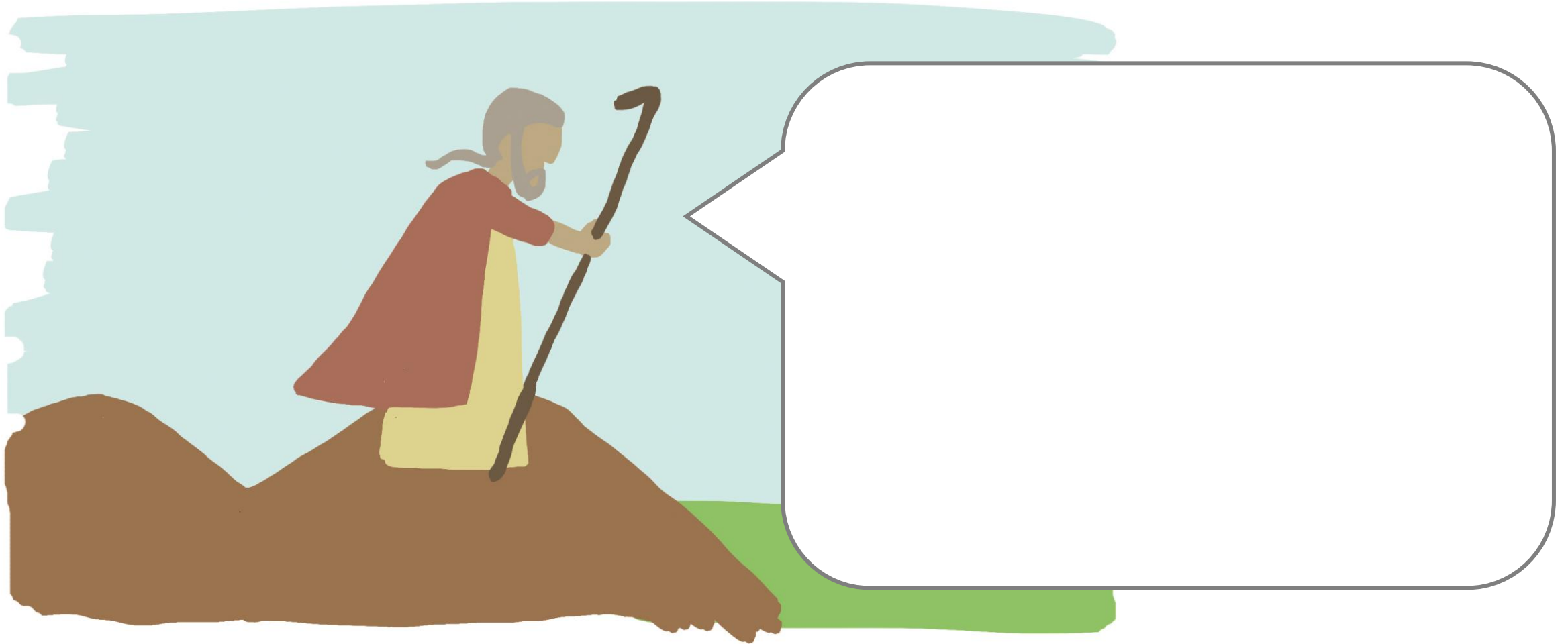
Mojžíš udělal, co mu Bůh řekl. V tu chvíli se zvedl vítr a rozdělil vodu na dvě části. Lidé přešli suchou nohou středem moře na druhou stranu.

Sotva přešli, voda se za nimi zavřela a faraonovo vojsko se všemi vozy a zbraněmi se utopilo. Bůh Izraelity zachránil! Na takový zázrak se nezapomíná.

Mnoho let pak Izraelité putovali pouští. Mnohokrát na Boha skoro zapomněli, ale on jim zůstal věrný. Na hoře Sinaj daroval Mojžíšovi kamenné desky s Desaterem.

Po čtyřiceti letech Izraelité došli do země, kterou jim Bůh slíbil, když mluvil s Mojžíšem z hořícího keře. Mojžíš však do té země nevstoupil. Viděl ji z dálky z hory Nebo, na které zemřel. Mojžíš tak našel svou zaslíbenou zemi a svobodu u Boha.